उपालभंते आक्षिपंति अघंतुनैवकुर्वंति अपरःशत्रुरिव ॥ ४५ ॥ अनुवशान् अनुकूलान् साधून् अरागरोषान् गुरुःपितैवदेवतायेषांतानुद्दिश्यअ घंनकुर्वंतिइतिकिमुवक्तव्यमित्यर्थः पुत्रायपुत्रमुद्दिश्यपितुर्द्वेषः पित्राकृतोद्वेषः पुत्रस्यमरणार्थंप्रयोजितः प्रवर्तितइतियत् एतत्कौतूहलंविधमअ पाकुरु यद्वा यद्यस्मात्पुत्राययोद्वेषः सपितुर्मरणायप्रयोजितः अतएतत्कौतूहलंविधमइत्यर्थः ॥४६॥ इतिसप्तमेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥ पंचमेगुरुतोऽधीतंत्यक्त्वाविष्णुस्तुतौरतम् घातयन्द्विपसर्पाद्यैःसुतंदैत्योनचाशकत् ॥ १ ॥ भगवद्भक्तिरेवविद्वेषेकारणमितिवक्तुमाह पौरोहित्या

पुत्रान्विप्रतिकूलान्स्वान्पितरःपुत्रवत्सलाः॥ उपालभंतेशिक्षार्थंनैवाघमपरोयथा॥ ४५॥ किमुतानुवशा न्साधूंस्तादृशान्गुरुदेवतान् ॥ एतत्कौतूहलंब्रह्मन्नस्माकंविधमप्रभो ॥ पितुःपुत्राययद्वेषोमरणायप्रयो जितः॥ ४६॥ इतिश्रीभा०म०सप्तमस्कंधेप्रह्लादचरित्रेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥ ॥७॥ ॥७॥

नारदउवाच पौरोहित्यायंभगवान्वृतःकाव्यःकिलासुरैः॥ शंडामर्कौसुतौतस्यदैत्यराजगृहांतिके॥ १॥ तौराज्ञाप्रापितंबालंप्रह्लादंनयकोविदम्॥ पाठयामासतुःपाठ्यानन्यांश्चासुरबालकान्॥ २ ॥ यत्तत्रगुरु णाप्रोक्तंशुश्रुवेऽनुपपाठच॥ नसाधुमनसामेनेस्वपरासद्ग्रहाश्रयम्॥ ३॥ एकदाऽसुरराट्पुत्रमंकमारोप्य पांडव॥ पप्रच्छकथ्यतांवत्समन्यतेसाधुयद्भवान् ॥ ४॥ प्रह्लादउवाच तत्साधुमन्येऽसुरवर्यदेहिनां सदासमुद्विग्नधियामसद्ग्रहात् ॥ हित्वात्मपातंगृहमंधकूपंवनंगतोयद्धरिमाश्रयेत॥ ५ ॥ नारदउवाच श्रुत्वापुत्रगिरोदैत्यःपरपक्षसमाहिताः॥ जहासबुद्धिर्बालानांभिद्यतेपरबुद्धिभिः॥६॥

येत्यादिना काव्यः शुक्रः तस्यसुतौ तत्रन्यवसतामितिशेषः ॥१ ॥ पाठ्यान् दंडनीत्यादीन् पाठ्यानसुरबालकानितिवाऽन्वयः ॥२॥ अनुश्रवणानं तरम् तथैवपपाठच किंतु तत्साधुनमेने तत्रहेतुः स्वःपरइत्यसद्ग्रहोमिथ्याभिनिवेशएवाश्रयोयस्यतत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ हेअसुरवर्यअसद्ग्रहात् अहं ममेतिमिथ्याऽभिनिवेशाद्धेतोः सम्यगुद्विग्नाविषण्णाधीर्येषांते वनंगतःसन् हरिमाश्रयेतेतियत् तदेवाहं साधुमन्ये कथंभूतंगृहम् आत्मपातमात्म नः अधःपातनिमित्तम् कुतः अंधकूपवत् मोहावहम् ॥ ५ ॥ परपक्षेविष्णौसमाहिताः परिनिष्ठिताः हासेहेतुः बुद्धिरिति ॥ ६ ॥